

Súd: Okresný súd Banská Bystrica
Spisová značka: 59Ek/697/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6121260288
Dátum vydania rozhodnutia: 09. 12. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Marko Hudák
ECLI: ECLI:SK:OSBB:2021:6121260288.2

Uznesenie

Okresný súd Banská Bystrica v exekučnom konaní oprávneného Mobilshop GmbH, so sídlom Gmünder Str 1, 734 30 Aalen, Nemecká spolková republika, IČ HRB 723737, právne zastúpený Eversheds Sutherland, advokátska kancelária s.r.o., so sídlom Hodžovo nám. 1/A, 811 06 Bratislava, IČO 36 659 746, proti povinnému Moja MK s.r.o., so sídlom Konečná 3562/10, 071 01 Michalovce, IČO 51 866 072, o vymoženie 80.000,- eur s prísl., vedenom súdnym exekútorom JUDr. Lenkou Borovskou, Exekútorský úrad Košice, so sídlom Kováčska 32, 040 01 Košice pod sp. zn. 347EX 301/21, takto

rozhodol:

I. Súd exekúciu podľa § 61k ods. 1 písm. b) Exekučného poriadku **z a s t a v u j e**.

II. Oprávnenému náhradu trov exekučného konania **n e p r i z n á v a**.

III. Povinnému náhradu trov exekučného konania **n e p r i z n á v a**.

IV. Oprávnený je **p o v i n ť** nahradiť súdnemu exekútorovi JUDr. Lenke Borovskej, Exekútorský úrad Košice, so sídlom Kováčska 32, 040 01 Košice trovy exekúcie vo výške 72,- eur do 3 dní od právoplatnosti rozhodnutia.

o d ō v o d n e n i e :

1. Oprávnený sa návrhom na vykonanie exekúcie doručenom súdu dňa 02.03.2021 domáhal od povinného vymoženiu sumy vo výške 80.000,- eur s prísl. na základe exekučného titulu, uznesenia Okresného súdu Michalovce č.k. 29Cb/16/2020-79 zo dňa 21.01.2021 v spojení s opravným uznesením Okresného súdu Michalovce č.k. 29Cb/16/2020-98 zo dňa 03.02.2021. Okresný súd Banská Bystrica dňa 21.04.2021 vydal poverenie na vykonanie exekúcie pod sp. zn. 59Ek/697/2021, ktorým poveril súdneho exekútora vykonaním exekúcie vo veci hore uvedených účastníkov.

2. Dňa 07.09.2021 bolo súdu doručené oznámenie oprávneného o zrušení exekučného titulu, v ktorom oprávnený prostredníctvom právneho zástupcu uviedol, že na podklade exekučného titulu, uznesenia Okresného súdu Michalovce č.k. 29Cb/16/2020-79 zo dňa 21.01.2021 v spojení s opravným uznesením č.k. 29Cb/16/2020-98 zo dňa 03.02.2021 (ďalej spolu ako „exekučný titul“) inicioval dňa 02.03.2021 exekučné konanie voči povinnému, ktoré je vedené pod sp. zn. 59Ek/697/2021 a pred povereným súdnym exekútorom JUDr. Lenkou Borovskou pod sp. zn. 347EX 301/21 (ďalej ako „Exekúcia 1“). Exekučný titul bol vydaný na základe návrhu oprávneného na nariadenie neodkladného opatrenia. Okresný súd Michalovce exekučným titulom uložil povinnému povinnosť zložiť do súdnej úschovy sumu 80.000,- eur. Neodkladné opatrenie bolo nariadené z dôvodu obavy, že budúca exekúcia na majetok povinného bude ohrozená. Okresný súd Michalovce súčasne zaviazal oprávneného na podanie žaloby vo veci samej o zaplatenie 79.803,- eur, a to v lehote 30 dní od právoplatnosti exekučného titulu. Na základe návrhu na začatie upomínacieho konania vydal tunajší súd platobný rozkaz sp. zn. 39Up/146/2021 zo dňa 25.02.2021 (ďalej aj ako „platobný rozkaz“). Tunajší súd zaviazal povinného na úhradu istiny vo výške 79.803,- eur a príslušenstva. Platobný rozkaz nadobudol právoplatnosť dňa

30.03.2021. Na základe platobného rozkazu podal oprávnený, v poradí druhý návrh na vykonanie exekúcie. Exekučné konanie je vedené tunajším súdom pod sp. zn. 60Ek/1259/2021 a pred poverenou súdnou exekútkou JUDr. Lenkou Borovskou pod sp. zn. 347EX 347/21 (ďalej ako „Exekúcia 2“). Okresný súd Michalovce uznesením č.k. 29Cb/16/2020-143 zo dňa 12.08.2021 rozhodol o zrušení exekučného titulu (ďalej aj ako „Zrušujúce uznesenie“). Zrušujúce uznesenie nadobudlo právoplatnosť dňa 29.08.2021. Citujúc ust. § 337 ods. 3 CSP (zákon č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok) oprávnený ďalej uviedol, že Okresný súd Michalovce zrušil exekučný titul práve z dôvodu, že Okresný súd Banská Bystrica vydal Platobný rozkaz, teda rozhodol o nároku oprávneného (o jeho žalobe) vo veci samej. Súčasne poukázal na stav Exekúcie 2 vedenej na podklade platobného rozkazu.

3. Oprávnený teda Okresnému súdu Banská Bystrica dáva na vedomie skutočnosť, že Okresný súd Michalovce zrušil exekučný titul, a teda sú splnené predpoklady na zastavenie Exekučného konania ex offo. Oprávnený pre úplnosť poukázal na skutočnosť, že zrušenie exekučného titulu nemožno pripísať oprávnenému na ťarchu. Inými slovami, zrušenie exekučného titulu nie je dôvodom budúceho zastavenia Exekúcie 1, ktorý by bolo možné pričítať oprávnenému. Oprávnený podal návrh na vydanie platobného rozkazu (teda žalobu vo veci samej) na pokyn Okresného súdu Michalovce. Teda v lehote 30 dní od právoplatnosti. V čase vydania exekučného titulu boli splnené všetky predpoklady na začatie Exekúcie 1, čo vyplýva zo samotného obsahu exekučného titulu. K zrušeniu exekučného titulu došlo zo zákonného dôvodu, teda že bolo rozhodnuté o žalobe vo veci samej. Samotný návrh na vykonanie Exekúcie 1 však bol podaný ešte skôr, ako bolo o návrhu vo veci samej rozhodnuté. Oprávnený v tomto smere poukázal na rozhodnutie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 3 MCdo/11/2009 a rozhodnutie Ústavného súdu SR sp. zn. II. ÚS 129/2018. Oprávnený zdôraznil, že sa návrhom na nariadenie neodkladného opatrenia domáhal zloženia sumy 80.000,- eur do úschovy na účet súdu z dôvodu obavy, že exekúcia vo veci samej bude neúspešná. Oprávnený mal za to, že existuje dôvodné podozrenie, že pohľadávka voči žalovanému na zaplatenie tovaru (v sume istiny vo výške 79.803,- eur) nebude vyplatená, keďže je zrejmé, že oprávnený je obeťou podvodného konania zo strany povinného. Podvodné konanie osvedčuje obavu, že povinný podnikne akékoľvek konanie (aj protiprávne) s cieľom vyhnúť sa zaplateniu pohľadávky oprávnenému v sume 79.803,- eur, a to najmä predpokladaným utlmením činnosti povinného alebo zbavovaním sa svojho majetku. Oprávnený ďalej poukázal na skutočnosť, že neodkladné opatrenie v režime CSP nemusí byť výslovne časovo obmedzené, teda môže trvať aj po skončení konania. V predmetnej veci malo byť časovo obmedzené do okamihu uspokojenia pohľadávky žalobcu vyplývajúcej z platobného rozkazu ako súdneho rozhodnutia v konaní vo veci samej. Tento záver potvrdzuje aj odborná literatúra: „Na rozdiel od predchádzajúcej právnej úpravy nie je trvanie neodkladného opatrenia vo všeobecnosti ex lege obmedzená (porovnaj § 77 ods. 1 písm. a) až c) CSP). Právne účinky uznesenia o nariadení neodkladného opatrenia predovšetkým nie sú podmienené prebiehajúcim konaním vo veci samej. (...) Popri zrušení neodkladného opatrenia pre odpadnutie dôvodov v zmysle § 334 CSP sa môže protistrana po skončení vo veci samej efektívne domáhať, aby súd neodkladné opatrenie uznesením zrušil, ak je splnená aspoň jedna z nasledujúcich podmienok: a) vzhľadom na stav exekučného konania už nie je neodkladné opatrenie potrebné. Táto podmienka nadväzuje na samotný účel neodkladného opatrenia, ktoré by malo v prípade procesného úspechu trvať až do uspokojenia nároku, ktorý bol prostredníctvom neodkladného opatrenia zabezpečený.“ Zjednodušene povedané, v čase podania návrhu na vykonanie Exekúcie 1 oprávnený nevedel, že povinný sa voči platobnému rozkazu (ktorý ešte nebol vydaný) nebude brániť a nepodá odpor. Rovnako mal oprávnený za to, že nedôjde k zrušeniu Exekučného titulu skôr, ako bude uspokojená pohľadávka vo veci samej. Oprávnený na tomto mieste uviedol, že to sa ku dňu podania oznámenia o zrušení exekučného titulu nestalo. Z vyššie uvedených dôvodov má oprávnený za to, že nie je zodpovedný za budúce zastavenie Exekúcie 1 (ak o ňom konajúci súd rozhodne). Z uvedeného dôvodu nie sú splnené podmienky na to, aby platil trovy exekúcie oprávnený. Z dôvodu vylúčenia akýchkoľvek pochybností oprávnený zároveň uviedol, že sa predmetným oznámením aktívne nedomáha zastavenia Exekúcie 1. Oznámenie o zrušení exekučného titulu nemožno považovať za návrh na zastavenie Exekúcie 1.

4. Predmetné oznámenie oprávneného o zrušení exekučného titulu bolo exekučnému súdu dňa 17.09.2021 doručené aj prostredníctvom súdneho exekútora povereného vykonaním exekúcie, ktorý si v prípade zastavenia exekúcie uplatnil trovy exekúcie vo výške 72,- eur.

5. Podľa § 48 ods. 1 zákona č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) a o zmene a doplnení ďalších zákonov (ďalej len „Exekučný poriadok“), exekučné konanie sa začína na návrh.

6. Podľa § 48 ods. 2 Exekučného poriadku, exekúciu možno vykonať na návrh toho, kto je oprávnený požadovať splnenie nároku z exekučného titulu preto, že povinný dobrovoľne nesplnil to, čo mu exekučný titul ukladá. Z dôvodov podľa osobitného predpisu môže návrh podať aj Justičná pokladnica.

7. Podľa § 45 ods. 1 Exekučného poriadku exekučným titulom je vykonateľné rozhodnutie súdu, ak priznáva právo, zaväzuje k povinnosti alebo postihuje majetok.

8. Podľa § 50 ods. 1 Exekučného poriadku, exekučné konanie sa začína dňom, v ktorom bol návrh na vykonanie exekúcie doručený súdu.

9. Podľa § 61k ods. 1 písm. b) Exekučného poriadku súd exekúciu zastaví v celom rozsahu alebo v časti, ak exekučný titul bol zrušený.

10. Podľa § 61l ods. 3 prvá veta Exekučného poriadku, ak je tu dôvod zastavenia exekúcie, súd exekúciu zastaví a rozhodne o trovách exekúcie vrátane určenia ich výšky; inak návrh zamietne.

11. Podľa § 61l ods. 4 Exekučného poriadku, rozhodnutie, ktorým sa rozhodlo o návrhu na zastavenie exekúcie, sa doručí oprávnenému, povinnému a exekútorovi.

12. Podľa § 195 Exekučného poriadku trovami exekučného konania sú trovy exekútora, trovy účastníkov exekučného konania a trovy štátu.

13. Podľa § 196 Exekučného poriadku trovami exekútora sú odmena exekútora a náhrada výdavkov ustanovených týmto zákonom.

14. Podľa § 197 ods. 1 Exekučného poriadku za výkon exekučnej činnosti podľa tohto zákona patrí exekútorovi odmena a náhrada paušálnych výdavkov a nevyhnutných výdavkov spojených s vedením konania, ktoré nie sú kryté paušálnymi výdavkami. Výška odmeny exekútora pri exekúcii na vymożenie práva na peňazné plnenie sa určí ako percento z vymoženého plnenia a nemôže presiahnuť výšku vymáhaného nároku podľa stavu ku dňu vydania poverenia na vykonanie exekúcie.

15. Podľa § 197 ods. 2 Exekučného poriadku ak je exekútor platiteľom dane z pridanej hodnoty podľa osobitného zákona, zvyšuje sa jeho odmena a náhrada výdavkov o daň z pridanej hodnoty.

16. Podľa § 199a ods. 1 Exekučného poriadku trovami oprávneného sú výdavky na zastupovanie v exekučnom konaní v súvislosti s podaním návrhu na vykonanie exekúcie a v súvislosti s návrhom povinného na zastavenie exekúcie, výdavky na zaplatený súdny poplatok a hotové výdavky spojené s podaním návrhu na vykonanie exekúcie.

17. Podľa § 199a ods. 2 Exekučného poriadku trovami povinného sú výdavky na zastupovanie v exekučnom konaní v súvislosti s návrhom na zastavenie exekúcie.

18. Podľa § 199c ods. 1 Exekučného poriadku ak sa exekúcia ukončila z iného dôvodu ako pre vymożenie alebo splnenie vymáhaného nároku povinným a ide o dôvod, ktorý možno oprávnenému pričítať, alebo z dôvodu, pre ktorý prináleží exekútorovi vydať upovedomenie o zastavení exekúcie, platí trovy podľa § 198 ods. 2 oprávnený. Ak ide o exekúciu na vymożenie pohľadávky na výživnom pre maloleté dieťa, platí trovy exekúcie zastavenej podľa § 61n ods. 1 písm. d) súd.

19. Podľa § 199d ods. 1 Exekučného poriadku oprávnený má voči povinnému nárok na náhradu účelne vynaložených trov, ktoré v exekučnom konaní platil, v rozsahu, v akom ich súd uviedol v poverení na vykonanie exekúcie alebo dodatku k povereniu na vykonanie exekúcie, ak ide o výdavky na zastupovanie v exekučnom konaní v súvislosti s návrhom povinného na zastavenie exekúcie.

20. Podľa § 199d ods. 2 Exekučného poriadku povinný má voči oprávnenému nárok na náhradu účelne vynaložených trov, ktoré v exekučnom konaní platil, ak mu súd na jeho návrh priznal ich náhradu v súvislosti s rozhodnutím o zastavení exekúcie z dôvodu, ktorý možno oprávnenému pričítať.

21. Podľa § 199 Exekučného poriadku výšku odmeny exekútora, náhrady výdavkov, preddavku na trovy exekútora a spôsob ich určenia ustanoví ministerstvo všeobecne záväzným právnym predpisom.

22. Podľa § 22 ods. 1 Vyhlášky Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky č. 68/2017 Z. z. ktorou sa vykonávajú niektoré ustanovenia zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) a o zmene a doplnení ďalších zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „Vyhláška“) exekútorovi patrí náhrada paušálnych výdavkov vo výške 60 eur.

23. Nevyhnutným predpokladom pre vedenie exekučného konania je existencia exekučného titulu, pričom spôsobilosť súdneho rozhodnutia, príp. iného rozhodnutia alebo listiny v zmysle ust. § 45 ods. 2 Exekučného poriadku byť exekučným titulom musí byť zachovaná počas celého exekučného konania. Inak povedané, exekučný titul musí existovať nielen v čase podania návrhu na vykonanie exekúcie, ale až do okamihu, ktorým sa exekučné konanie končí. Zrušenie exekučného titulu je preto v ktoromkoľvek štádiu exekučného konania dôvodom na zastavenie exekúcie.

24. Exekučné konanie sa začalo doručením návrhu oprávneného na vykonanie exekúcie súdu dňa 02.03.2021 na podklade exekučného titulu - uznesenia Okresného súdu Michalovce č.k. 29Cb/16/2020-79 zo dňa 21.01.2021 v spojení s opravným uznesením Okresného súdu Michalovce č.k. 29Cb/16/2020-98 zo dňa 03.02.2021. Exekúcia sa v zmysle ust. § 57 ods. 1 Exekučného poriadku začala doručením poverenia na vykonanie exekúcie súdnemu exekútorovi dňa 21.04.2021. V priebehu konania exekučný súd na základe oznámenia oprávneného zistil, že exekučný titul bol uznesením Okresného súdu Michalovce č.k. 29Cb/16/2020-143 zo dňa 12.08.2021 zrušený. Vzhľadom na uvedené a na skutočnosť, že zrušenie exekučného titulu spôsobuje neprípustnosť vedenia exekúcie v ktoromkoľvek jej štádiu, súd rozhodol podľa § 61k ods. 1 písm. b) Exekučného poriadku a l. výrokom exekúciu zastavil.

25. Vzhľadom na povinnosť súdu rozhodnúť o trovách exekúcie v prípade jej zastavenia uloženú v § 61l ods. 3 Exekučného poriadku, exekučný súd sa vzhľadom na okolnosti a dôvod zastavenia exekúcie zaoberal nielen otázkou priznania náhrady trov súdneho exekútora, ale aj otázkou priznania náhrady trov exekučného konania medzi účastníkmi konania (oprávneným a povinným) navzájom.

26. Aj keď exekučné konanie je osobitným druhom civilného procesu, súd sa pri rozhodovaní o trovách exekúcie neradi ustanoveniami Civilného sporového poriadku, ktorý predstavuje základný kódex upravujúci civilné konanie, ale príslušnými ustanoveniami Exekučného poriadku z dôvodu, že tento upravuje problematiku trov exekučného konania komplexne. Exekučný poriadok ako právny predpis v pozícii lex specialis vymedzuje jednak okruh subjektov, ktorých náklady v exekučnom konaní možno považovať za trovy exekúcie a zároveň to, ktoré ich výdavky sú za trovy považované. Ide o taxatívny výpočet čo znamená, že náklady iných subjektov než účastníkov konania v procesnom postavení oprávneného a povinného, súdneho exekútora a štátu, ale ani iné náklady uvedených subjektov ako tie, ktoré Exekučný poriadok výslovne upravuje, nie je možné za trovy exekúcie považovať. V zmysle ust. § 199a Exekučného poriadku sú trovami oprávneného výdavky za zaplatený súdny poplatok, hotové výdavky spojené s podaním návrhu na vykonanie exekúcie a výdavky na zastupovanie (trovy právneho zastúpenia) v súvislosti s podaním návrhu na vykonanie exekúcie a v súvislosti s návrhom povinného na zastavenie exekúcie a za trovy povinného sú považované výdavky na zastupovanie (trovy právneho zastúpenia) v súvislosti s podaným návrhom na zastavenie exekúcie. Aj v exekučnom konaní platí základná doktrína platenia trov zaužívaná v civilnom procese, v zmysle ktorej každý z účastníkov platí trovy, ktoré mu v konaní vzniknú a trovy svojho zástupcu. Je preto potrebné rozlišovať medzi platením trov a inštitútom náhrady trov. Tento inštitút teda predstavuje povinnosť pre exekučný súd rozhodnúť o tom, či niektorý subjekt bude mať právo na refundáciu vynaložených trov a ak áno, tak voči komu a v akej výške. Všeobecne platí, že v prípade zastavenia exekúcie súdom má oprávnený voči povinnému nárok na účelne vynaložené trovy, ak ide o výdavky na zastupovanie v exekučnom konaní v súvislosti s návrhom povinného na zastavenie exekúcie a povinný má voči oprávnenému nárok na náhradu účelne vynaložených trov ak ide o zastupovanie v súvislosti s jeho návrhom na zastavenie exekúcie, pričom predpokladom pre priznanie takejto náhrady je miera ich úspechu v prebiehajúcim konaní. Exekučný súd ďalej uvádza, že inštitút zastavenia exekúcie za súčasne platnej právnej úpravy je zakotvený v ust. § 61k a § 61n Exekučného poriadku, keď o zastavení exekúcie z dôvodov uvedených v § 61k ods. 1 Exekučného poriadku rozhoduje súd a z dôvodov ustanovených v § 61n ods. 1 Exekučného poriadku rozhoduje súdny exekútor poverený vykonaním exekúcie. Súd o zastavení exekúcie rozhodne,

ak po vzniku exekučného titulu nastali okolnosti, ktoré spôsobili zánik vymáhaného nároku alebo ak bol exekučný titul zrušený alebo je tu dôvod podľa osobitného predpisu, pre ktorý sú uznanie alebo výkon cudzieho exekučného titulu neprípustné, alebo ak sú tu iné skutočnosti, ktoré bránia vymáhateľnosti exekučného titulu. Je však potrebné poukázať na skutočnosť, že súčasne platná a účinná právna úprava *expressis verbis* nehovorí o možnosti zastaviť exekúciu *ex offo*. Vzhľadom na znenie ustanovenia § 61k Exekučného poriadku exekučný súd zastaví exekúciu z vyššie uvedených dôvodov len na návrh povinného. Inak povedané, znenie predmetného ustanovenia neumožňuje, aby súd zastavil exekúciu aj bez návrhu tak, ako to bolo možné v zmysle ust. § 58 ods. 1 Exekučného poriadku v znení účinnom do 31.03.2017. Uvedené vyplýva aj vzhľadom na skutočnosť, že v exekučnom konaní sa uplatňuje koncentrácia konania, v zmysle ktorej súd návrh povinného na zastavenie exekúcie zamietne aj v prípade, ak povinný dôvody zastavenia exekúcie neuplatní včas. Aj keď v predmetnej veci nebol podaný návrh na zastavenie exekúcie zo strany povinného a oprávnený vo svojom podaní oznámil exekučnému súdu, že došlo k zrušeniu exekučného titulu, no predmetné podanie nie je možné považovať za návrh na zastavenie exekúcie, súd rozhodol o zastavení exekúcie nakoľko je v tomto konkrétnom prípade toho názoru, že vedenie exekúcie na podklade exekučného titulu, ktoré bolo zrušené, nie je prípustné. Súd sa zároveň zaoberal otázkou náhrady trov exekučného konania medzi účastníkmi konania, t.j. medzi oprávneným a povinným navzájom a dospel k záveru, že tieto nie je možné priznať žiadnemu z účastníkov, a to vzhľadom na nasledovné. Ako už bolo vyššie uvedené Exekučný poriadok vymedzuje trovy exekučného konania na strane oprávneného ako trovy právneho zastúpenia v súvislosti s návrhom povinného na zastavenie exekúcie a na strane povinného ako trovy právneho zastúpenia v súvislosti s jeho návrhom na zastavenie exekúcie. K trovám exekučného konania zároveň patria aj trovy, ktoré si oprávnený uplatnil v návrhu na vykonanie exekúcie a ktoré mu boli priznané v poverení na vykonanie exekúcie. Keďže v predmetnej veci povinný návrh na zastavenie exekúcie nepodal a oprávnený v exekučnom konaní nebol úspešný, nakoľko k vymoženiu jeho pohľadávky nedošlo a exekúcia bola z dôvodu zrušenia exekučného titulu zastavená, súd rozhodol tak, že žiadnemu účastníkovi konania náhradu trov nepriznal.

27. Pokiaľ ide o rozhodovanie exekučného súdu o trovách súdneho exekútora, ten uvádza, že za výkon exekučnej činnosti patrí exekútorovi odmena a náhrada paušálnych výdavkov a nevyhnutných výdavkov spojených s vedením konania za predpokladu, že tieto neboli kryté paušálnymi výdavkami. Nárok exekútora na paušálnu náhradu hotových výdavkov (náhradu paušálnych výdavkov) vzniká začatím exekúcie, a teda doručením poverenia na vykonanie exekúcie, pričom nárok na odmenu vzniká postupne, a to v závislosti od vymoženého nároku oprávneného. Súdnemu exekútorovi v súvislosti s exekučnou činnosťou patrí podľa § 22 ods. 1 vyhlášky náhrada paušálnych výdavkov vo výške 60,- eur. V exekučnom konaní sa v súvislosti s otázkou platenia trov exekútora uplatňuje základné pravidlo, podľa ktorého tieto trovy platí povinný. Z uvedeného pravidla existuje výnimka, v zmysle ktorej platí trovy exekútora oprávnený v prípadoch, ak sa exekučné konanie končí inak, ako uspokojením pohľadávky oprávneného. V tejto súvislosti možno hovoriť o tých prípadoch, ak o zastavení exekúcie rozhodne exekučný súd podľa § 61k Exekučného poriadku a zároveň dôjde k naplneniu ďalšieho zákonného predpokladu, že dôvod zastavenia je možné pričítať práve oprávnenému a o prípadoch, ak súdnemu exekútorovi prináleží vydať v konaní upovedomenie o zastavení exekúcie z dôvodov uvedených v § 61n Exekučného poriadku. V predmetnej veci oprávnený k návrhu na vykonanie exekúcie ako exekučný titul predložil rozhodnutie, ktorým súd rozhodol o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia tak, že uložil žalovanému (povinnému v tomto konaní) povinnosť zložiť do úschovy súdu sumu 80.000,- eur a zároveň uložil žalobcovi (oprávnenému v tomto konaní) podať žalobu vo veci samej o zaplatenie sumy 79.803,- eur. Keďže následne došlo k jeho zrušeniu, oprávnený má za to, že zrušenie exekučného titulu nemožno pripísať oprávnenému na ťarchu, keďže návrh na vydanie platobného rozkazu (žalobu vo veci samej) podal na pokyn súdu a teda k zrušeniu exekučného titulu došlo zo zákonného dôvodu, že bolo rozhodnuté o žalobe vo veci samej. Exekučný súd však s týmto názorom oprávneného nesúhlasí. Neodkladné opatrenie môže súd nariadiť pred samotným začatím konania, v priebehu konania vo veci samej, ale aj po skončení konania. Charakter tohto procesného inštitútu sa v zmysle platnej a účinnej právnej úpravy striktnie nespája s dočasnosťou, pretože ak to povaha veci pripúšťa, je možné nariadiť neodkladné opatrenie, ktorého obsah by bol totožný s výrokom vo veci samej. Predpokladom však je, že neodkladným opatrením možno dosiahnuť trvalú úpravu pomerov medzi stranami. V opačnom prípade súd teda môže určiť, že neodkladné opatrenie bude trvať len po určený čas. Dočasný charakter tohto procesného inštitútu je zachovaný aj vtedy, ak súd predbežné opatrenie nariadi pred začatím konania vo veci samej a zároveň navrhovateľovi určí lehotu, v ktorej je povinný podať žalobu vo veci samej. Kým v prvom uvedenom prípade dochádza k jeho zániku *ex lege* uplynutím času uvedeného v rozhodnutí,

ktorým došlo k jeho nariadeniu, v druhom prípade o jeho zrušení rozhodne súd a to aj bez návrhu. Vo veci účastníkov súd nariadil neodkladné opatrenie a zároveň uložil oprávnenému lehotu na podanie žaloby vo veci samej. Exekučný súd má za to, že oprávnený už v tomto okamihu bol uzrozumený s dočasnou jeho trvaním. Oprávnený v zmysle poučenia súdu, ktorý neodkladné opatrenie nariadil, mal možnosť podať návrh na vykonanie exekúcie, ak povinný povinnosť vykonateľným rozhodnutím dobrovoľne nespĺní. Keďže oprávnenému bola predmetným rozhodnutím uložená povinnosť podať žalobu vo veci samej, bolo len na úvahe oprávneného, či je opodstatnené podať návrh na vykonanie exekúcie na podklade uznesenia o nariadení neodkladného opatrenia, ktorého dočasnou bola v čase jeho vykonateľnosti nespochybniteľná. Exekučné konanie je ovládané dispozičnou zásadou a začína sa výlučne na návrh, na ktorý je procesne legitimovaný oprávnený v prípade, ak povinný dobrovoľne nespĺnil povinnosť vyplývajúcu mu z exekučného titulu. Vyjadrenie dispozičného princípu na strane oprávneného teda spočíva v tom, že je výlučne na oprávnenom, kedy a či vôbec návrh na vykonanie exekúcie podá. Nakoľko ide o konanie, ktoré sa začína len na základe návrhu a teda ide o konanie návrhové, ktoré je vedené na vymoženie pohľadávky oprávneného, riziko spojené s neúspechom v konaní v prípade, ak súd exekúciu zastaví z dôvodu zrušenia exekučného titulu, resp. ak súdnemu exekútorovi prináleží vydať v konaní upovedomenie o zastavení exekúcie (napr. z dôvodu nemajetnosti povinného), je preto rizikom oprávneného. V predmetnej veci bolo teda výlučne na rozhodnutí oprávneného či návrh na vykonanie exekúcie po zvážení tohto rizika podá alebo nie.

28. Exekučný súd v súlade s vyššie citovanou právnou úpravou súdnemu exekútorovi priznal nárok na náhradu trov exekúcie vo výške 72,- eur, ktorá pozostáva z paušálnych výdavkov v zmysle ust. § 22 ods. 1 v spojení s ust. § 22 ods. 2 vyhlášky (vo výške 60,- eur + 20 % DPH, nakoľko súdny exekútor je platiteľom dane z pridanej hodnoty), pričom na ich úhradu zaviazal oprávneného. Súd má totiž za to, že v konečnom dôsledku bol to práve oprávnený, kto procesne zavinil zastavenie exekúcie, keďže návrh na vykonanie exekúcie podal na podklade exekučného titulu, ku ktorému zrušeniu došlo počas prebiehajúcej exekúcie.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu je prípustné podať sťažnosť v lehote 15 dní od doručenia uznesenia na Okresnom súde Banská Bystrica.

Sťažnosť môže podať ten, v koho neprospech bolo uznesenie vydané.

Sťažnosť len proti dôvodom uznesenia nie je prípustná.

V sťažnosti musí byť uvedené, ktorému súdu je určená, kto ju podáva, proti ktorému uzneseniu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto uznesenie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa sťažovateľ domáha.

V sťažnosti možno uvádzať nové skutočnosti a dôkazy, ak je to so zreteľom na povahu a okolnosti sporu možné a účelné.